

“Hem de santificar totes les realitats”

La teva tasca d'apòstol és gran i bonica. Ets al punt de confluència de la gràcia amb la llibertat de les ànimes; i assisteixes al moment solemníssim de la vida d'alguns homes: el seu encontre amb Crist. (Solc, 219)

4 de gener

Som a Nadal. Els diversos fets i circumstàncies que rodejaren el naixement del Fill de Déu retornen al nostre record, i la mirada s'atura a la

cova de Betlem, a la llar de Natzaret. Maria, Josep, Jesús Infant, ocupen d'una manera molt especial el centre del nostre cor. ¿Què ens diu, què ens ensenya la vida, alhora senzilla i admirable, d'aquesta Sagrada Família?

D'entre les moltes consideracions que podríem fer, n'hi ha una sobretot que vull comentar ara. El naixement de Jesús significa, com diu l'Escriptura, la inauguració de la plenitud dels temps, el moment escollit per Déu per manifestar enterament el seu amor als homes, donant-nos el seu propi Fill. Aquesta voluntat divina s'acompleix enmig de les circumstàncies més normals i ordinàries: una dona que dona a llum, una família, una casa. L'Omnipotència divina, l'esplendor de Déu, passen a través de les coses humanes, s'uneixen a tot el que és humà. D'aleshores ençà, els cristians sabem que, amb la gràcia del Senyor,

podem i hem de santificar totes les realitats límpides de la nostra vida. No hi ha cap situació terrenal, per petita i corrent que sembli, que no pugui ésser ocasió d'un encontre amb Crist i una etapa del nostre camí cap al Regne del Cel.

Per això no és estrany que l'Església s'alegri, es recreï, contemplant l'habitable modest de Jesús, Maria i Josep. (És Crist que passa, 22)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/dailytext/hem-de-
santificar-totes-les-realitats/](https://opusdei.org/ca/dailytext/hem-de-santificar-totes-les-realitats/)
(15/03/2026)